

โรมสถาปนานานิมิต — เลขสิบเจ็ด

การร่อนครั้งสุดท้ายของชน 144,000 คน: การทดสอบเชิงพยากรณ์เรื่องรูปสัตว์ร้าย

Jeff Pippenger

2024-09-24

บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็นส่วนหนึ่งในจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน บัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการร่อนครั้งสุดท้ายของตน และกระบวนการนั้นเป็นกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย กระบวนการทดสอบเริ่มต้นที่คริวเรือนของพระเจ้า เพราะการพิพากษาย่อมเริ่มต้นที่คริวเรือนของพระเจ้าเสมอ และภายหลังจากนั้น ผุ่งแกะอีกพวกหนึ่งของพระเจ้าก็จะเผชิญกับกระบวนการทดสอบอย่างเดียวกัน ลักษณะเชิงพยากรณ์ที่อาจสำคัญและมีนัยยิ่งที่สุดในการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้ายก็คือ มันเกิดขึ้นสองครั้ง คือครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา แล้วจากนั้นในส่วนอื่นของโลก ในเชิงพยากรณ์ สิ่งนี้หมายความว่า รูปสัตว์ร้ายในโลกเป็นการสำแดงขั้นสุดท้ายของรูปสัตว์ร้าย และฉะนั้น การเป็นแบบลวงหน้าของรูปสัตว์ร้ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนรูปสัตว์ร้ายในโลก ก็เป็นเพียงเงาซึ่งเป็นแบบที่ซีไปยั้งตัวจริงเท่านั้น

การพิพากษาได้เริ่มต้นขึ้นที่คริวเรือนของพระเจ้าเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 วันนั้นได้มีแบบอย่างลวงหน้าไว้โดยวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบลงมา โดยมีหนังสือเล่มเล็กที่เปิดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ เมื่อทูตสวรรค์แห่งบทที่สิบลงมา พระองค์ได้ทรงประกาศว่าการพิพากษาของโปรเตสแตนต์ได้เริ่มดำเนินไปแล้ว ผู้ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงพิพากษา พระองค์ย่อมทรงเตือนล่วงหน้าก่อน และการยืนยันวิธีการของมิลเลอร์ในการกำหนดเวลา ก็ได้เพิ่มน้ำหนักแก่การคำนวณของเขาเกี่ยวกับการพิพากษาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สอง การทดสอบของพวกโปรเตสแตนต์ได้เริ่มดำเนินไปตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และภายในปี 1844 พวกโปรเตสแตนต์ได้กลายเป็นบุตรสาวของโรม ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1840 ถึงปี 1844 เป็นแบบอย่างของช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

ช่วงเวลาทั้งสองนั้นยังได้รับการสำแดงเป็นสัญลักษณ์ด้วย นับตั้งแต่การรับบัพติศมาของพระเยซูเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา จนถึงกางเขน ช่วงเวลาทั้งสามนั้นล้วนถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีซึ่งได้ทรงกำหนดไว้แก่โลกก่อนหน้าทวม อันนำไปสู่น้ำท่วมใหญ่ ย่อมมีข่าวสารแห่งคำเตือนเสมอที่ชี้เฉพาะถึงการพิพากษาแห่งประวัติศาสตร์ช่วงนั้น ยังมีประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งกล่าวถึงช่วงเวลาจำเพาะนี้ในยุคสุดท้ายด้วย

โนอาห์เทศนาอยู่หนึ่งร้อยยี่สิบปี แล้วการพิพากษาแห่งน้ำท่วมโลกก็มาถึง พระคริสต์ทรงเทศนาอยู่หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน แล้วการพิพากษาแห่งกางเขนก็มาถึง ข่าวสารแห่งคำเตือนของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้รับการทรงเสริมฤทธิ์ ณ การรับบัพติศมาของพระคริสต์ และต่อจากนั้นพระเยซูได้ทรงถูกนำเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบวัน สี่สิบวันนั้น พร้อมทั้งการทดลองสามประการที่ตามมาในตอนปลายของสี่สิบวันนั้น สอนว่าเมื่อข่าวสารได้รับการทรงเสริมฤทธิ์แล้ว ดังที่ระบุไว้โดยการเสด็จลงมาของสัญลักษณ์อันบริสุทธิ์ เช่น พระวิญญาณบริสุทธิ์ในการรับบัพติศมาของพระองค์ และการลงมาของทูตสวรรค์ทั้งสองในวิวรณ์ บทที่สิบและสิบแปด—กระบวนการทดสอบก็ได้เริ่มดำเนินอยู่ เมื่อสัญลักษณ์จากสวรรค์เสด็จลงมา ข่าวสารแห่งการพิพากษาที่ประกาศแก่ผู้ซึ่งในเวลาอันเป็นเป้าหมายแห่งการพิพากษาย่อมได้รับการทรงเสริมฤทธิ์ และกลุ่มเฉพาะที่กำลังถูกพิพากษานั้นก็อยู่ในช่วงเวลาจำเพาะ

ซึ่งจะสิ้นสุดลงก็แต่เมื่อเวลาการทดลองของพวกเขาปิดลงเท่านั้น

สายแห่งพระเยซูทรงบังชี้ถึงช่วงเวลาแห่งการเป็นพยานอยู่สองระยะ

ระยะแรกคือการเป็นพยานด้วยพระองค์เองเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

จากนั้นคือการเป็นพยานของพระองค์ต่อหน้าพวกสาวกของพระองค์อีกหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

จนกระทั่งสหเพนถูกขว้างด้วยก้อนหินจนถึงแก่ความตาย

“แล้วทูตสวรรค์กล่าวว่า ‘ท่านจะกระทำพันธสัญญาให้มั่นคงกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ [เจ็ดปี]’

เป็นเวลาเจ็ดปีหลังจากที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเริ่มพันธกิจของพระองค์

ข่าวประเสริฐจะต้องถูกประกาศแก่พวกยิวเป็นพิเศษ; เป็นเวลาสามปีครึ่งโดยพระคริสต์เอง;

และภายหลังโดยพวกอัครสาวก ‘และในกลางสัปดาห์นั้น

ท่านจะให้เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาหยุดสิ้นไป’ ดาเนียล 9:27 ในฤดูใบไม้ผลิแห่ง ค.ศ. 31

พระคริสต์ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาที่แท้จริงได้ทรงถูกถวายบนกัลวาริ ครั้นแล้ว

มานในพระวิหารถูกฉีกออกเป็นสองส่วน

แสดงให้เห็นว่าความศักดิ์สิทธิ์และความสำคัญของพิธีถวายเครื่องบูชาได้สูญสิ้นไปแล้ว

เวลานั้นได้มาถึงแล้วที่เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาบนแผ่นดินโลกจะต้องยุติลง”

“หนึ่งสัปดาห์นั้น—เจ็ดปี—สิ้นสุดลงใน ค.ศ. 34 แล้วโดยการเอาหินขว้างสหเพน

พวกยิวก็ได้ผนึกการปฏิเสศข่าวประเสริฐของตนอย่างถึงที่สุด;

เหล่าสาวกซึ่งกระจัดกระจายไปเพราะการข่มเหงนั้น “เที่ยวไปประกาศพระวาทะแห่ง” (Acts 8:4);

และไม่นานหลังจากนั้น เขาโล ผู้ข่มเหง ก็ได้กลับใจใหม่ และกลายเป็นเปาโล อัครทูตแก่ชนต่างชาติ” *The Desire of Ages*, 233.

สายเชือกของโนอาห์ พระคริสต์ ขบวนการมิลเลอไรต์ และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ล้วนเป็นพยานถึงช่วงเวลาหนึ่งเมื่อกลุ่มผู้ฟังเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงถูกทดสอบด้วยข่าวสารแห่งคำเตือน

การเสริมฤทธิ์ของข่าวสารนั้นระบุถึงการเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการทดสอบ

ซึ่งต่อมาก็สิ้นสุดลงพร้อมกับการปิดประตูแห่งพระกรุณาสำหรับกลุ่มผู้ฟังเป้าหมายนั้น

ในเส้นคำพยากรณ์ของพระเยซู มีการระบุช่วงเวลาแห่งการเป็นพยานอยู่สองช่วง

ช่วงเวลาแห่งการเป็นพยานสองช่วงนั้นเป็นแบบอย่างของข่าวสารเตือนสองประการ

ซึ่งเป็นภาพแทนโดยทูตสวรรค์ผู้หนึ่งที่ลงมาเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 อันเป็นการทำให้วิวรณ์ 18:1-3

สำเร็จ และต่อจากนั้นจึงตามมาด้วยพระสุรเสียงที่สองในข้อ 4 และต่อเนื่องไปของบทที่สิบแปด

“ฉะนั้น ในงานสุดท้ายเพื่อการเตือนชาวโลกนั้น

มีการประกาศเรียกสองประการที่แตกต่างกันไปยังคริสตจักรทั้งหลาย ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองคือ

‘บาบิโลนมหานครนั้นล่มแล้ว ล่มแล้ว

เพราะว่านางได้กระทำให้บรรดาประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันเกิดจากการล่วงประเวณีของนาง’

และในเสียงร้องอันดังของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่สาม ก็ได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า

‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนางเถิด’” *Review and Herald*, December 6, 1892.

ช่วงเวลาแรกคือการพิพากษาซึ่งเริ่มต้นที่ครัวเรือนของพระเจ้า

แล้วต่อมาเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้าเริ่มมีผล

ช่วงเวลาที่สองของการพิพากษาจึงเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับคำเตือนให้ออกมาจากบาบิโลน

เส้นเรื่องของพระคริสต์ตั้งแต่การรับบัพติศมาของพระองค์จนถึงกางเขน เป็นตัวแทนของช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11

กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และช่วงเวลาตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐ

อเมริกาจนถึงจุดที่ทุกประชาชาติถูกบังคับให้ยอมรับวันอาทิตย์เป็นวันนมัสการสากลนั้น

คือช่วงเวลาที่ยั่งยืนที่สุดเมื่อประชาชาติสุดท้ายยอมจำนน.

ช่วงเวลานี้เริ่มต้นด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และสิ้นสุดลงเมื่อประชาชนชาติสุดท้ายก้มลงต่ออำนาจของสันตะปาปา การเริ่มต้นของช่วงเวลาที่สองเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของช่วงเวลาที่หนึ่ง และทั้งสองช่วงต่างมีกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ก่อนแล้วในคำพยานของกรุงโรม กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321 เกิดขึ้นโดยอาศัยอำนาจของโรมนอภิศาสนา กฎหมายวันอาทิตย์ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยอำนาจของคริสตจักรสันตะปาปาถูกแทนด้วยปี 538 กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาคือ 321 และกฎหมายวันอาทิตย์ที่ถูกบังคับใช้เหนือประชาชนชาติสุดท้ายคือ 538 กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาคือเครื่องหมายถึงการมาถึงของข่าวสารแห่งคำเตือน ซึ่งต่อมาถูกประกาศโดยธงสัญญาณที่ประกอบขึ้นจากผู้ถูกขับไล่ของอิสราเอล

หมุดหมายแห่งกาลเวลานั้นคือปี 321

และเป็นเครื่องหมายแสดงการเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการทดสอบของทุกประชาชาติในประเด็นเรื่องวันอาทิตย์ ช่วงเวลานั้นสิ้นสุดลงเมื่อประชาชนชาติสุดท้ายโน้มตัวลงต่อกรุงโรม และเหตุการณ์นั้นได้ถูกแสดงเป็นแบบล่วงหน้าโดยหมุดหมายแห่งกาลเวลาในปี 538 ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 321 จนถึงปี 538 ได้ถูกแสดงเป็นแบบล่วงหน้าโดยช่วงเวลาตั้งแต่กางเขนจนถึงการเอาหินขว้างสเทเฟน ขณะที่สเทเฟนกำลังถูกเอาหินขว้าง เขาได้เห็นพระคริสต์ทรงยืนอยู่ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ อันเป็นแบบล่วงหน้าของเวลาที่มีคาเอลทรงลุกขึ้น ณ ตอนสิ้นสุดแห่งเวลาการทดลองของมนุษย์

วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของคำเตือนในสามข้อแรกของบทที่สิบแปด และเหตุการณ์นั้นก็ได้รับการระบุไว้โดยคำพยากรณ์ที่ศาสตราจารย์ Ellen White ได้กล่าวไว้ว่า เมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายของนครนิวยอร์กถูกทำลายลงด้วยการแตะต้องจากพระเจ้า เมื่อนั้นข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนั้นเองจะสำเร็จเป็นจริง อีกทั้งยังมีการตรา Patriot Act ซึ่งเป็นสัญญาณสำหรับผู้ที่จะเต็มใจจะมองเห็นว่า หลักการของกฎหมายอังกฤษซึ่งยืนยันว่าบุคคลหนึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีผิดนั้น ได้ถูกละทิ้งไปเพื่อรับเอากฎหมายโรมันซึ่งยืนยันว่าบุคคลหนึ่งมีความผิด จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์.

พระราชบัญญัติแพทริออตเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการพิพากษาสำหรับเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาดีเซีย ช่วงเวลานั้นสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา เซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาดีเซียเหล่านั้นซึ่งสามารถผ่านพ้นช่วงเวลาแห่งการร่อนออกนั้นได้สำเร็จ จะเป็นผู้ประกาศข่าวสารคำเตือนในข้อที่สี่ของบทที่สิบแปด ซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมกับชนชาติสุดท้ายที่โน้มค่านับต่อโรม ช่วงเวลานั้นเริ่มต้นด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และสิ้นสุดลงด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับสุดท้าย

หากเราเข้าใจผิดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่ามีการพบของสัตว์ร้ายอยู่สองรูป ซึ่งได้รับการระบุยืนยันโดยพยานมากกว่าสองปากแล้ว เราก็จะเข้าใจผิดเกี่ยวกับงานที่ปรากฏเป็นนัยในสามข้อแรกของวิวรณ์บทที่สิบแปดซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในปี 2001 และงานที่เริ่มต้นขึ้นในข้อที่สี่ของบทที่สิบแปด.

เมื่อเราใช้การระบุโดยตรงของซิสเตอร์ไวท์เกี่ยวกับการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดในปี 1888 และการที่นางกล่าวถึงทูตสวรรค์องค์เดียวกันนั้นในกาลอนาคต เราก็พบว่าปี 1888 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของปี 2001 ทูตสวรรค์ในพระธรรมวิวรณ์ ผู้ทรงกระทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์ ได้เสด็จลงมา ณ การประชุมที่มินนีแอโพลิสในปี 1888 และได้ทรงกระทำเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่งเมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายของนครนิวยอร์กพังทลายลง

ช่วงเวลาตั้งแต่การรับบัพติศมาของพระคริสต์จนถึงกางเขน และช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ตลอดจนช่วงเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีของโนอาห์ เป็นพยานสามประการถึงช่วงเวลาแห่งการพิพากษา ปี 1888 เป็นพยานถึงการสำแดงออกของการกบฏซึ่งได้ถูกบันทึกไว้ในการประชุมที่มินนีแอโพลิส และโนอาห์ชี้ให้เห็นถึงการถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกจากผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารนั้น การกบฏของชาวโลกก่อนน้ำท่วมโลก เช่นเดียวกับการกบฏของผู้นำคริสตจักรในปี 1888 ล้วนสอดคล้องกับประวัติของโคราห์ ดาธาน และอาบิรามในประวัติศาสตร์ของโมเสส ซึ่งทูตสวรรค์ได้บอกแก่ซิสเตอร์ไวท์ว่ากำลังถูกทำซ้ำขึ้นอีกที่มินนีแอโพลิส

ช่วงเวลาตั้งแต่พระราชบัญญัติผู้รักชาติ (Patriot Act) จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา เป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบสำหรับลาวาดีเซียนเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ การกบฏต่อข่าวสารแห่งคำเตือนที่ประกาศการพิพากษาของพวกเขา บ่งชี้ถึงการทรยศถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ และฉะนั้นจึงเป็นการทดลองมาของความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าบนพรหมจารีโง่เขลาฝ่ายอธรรมในประวัติศาสตร์นั้น จุดศูนย์กลางของการกบฏคือผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้ ดังที่มีตัวแทนโดยโนอาห์ โมเสส ผู้อาวุโส โจนส์และวากโกเนอร์ และแนนอน ซิสเตอร์ไวท์ การกบฏต่อข่าวสารแห่งคำเตือนและต่อผู้สื่อสารแห่งประวัติศาสตร์นั้น มีพื้นฐานอยู่บน "น้ำมัน" ในประวัติศาสตร์ของอุปมาเรื่องพรหมจารีสิบคน

ผู้นำเสนอข่าวสารแห่งคำเตือนนั้น ย่อมนำเสนอได้ เพราะพวกเขามี "น้ำมัน" ซึ่งก็คือข่าวสารแห่งคำเตือนนั่นเอง ฉะนั้น ความแตกต่างระหว่างคนทั้งสองจำพวกจึงเกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้ อย่างถูกต้องซึ่งหลักเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ ที่ได้รับการยอมรับโดยผู้คนในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ซึ่งแทนไว้ว่าเป็นกฎแห่งการตีความของมิลเลอร์ รวมทั้งหลักเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ที่ขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับรองไว้ด้วย

ฉะนั้น การทดสอบซึ่งถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น "การก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย" จึงต้องเป็นการทดสอบที่เกี่ยวเนื่องกับวิธีที่รูปสัตว์ร้ายนั้นถูกก่อรูปขึ้นในพระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้า.

ตั้งแต่ Patriot Act ในปี 2001 ซึ่งมีแบบอย่างโดย Blair Bill ในปี 1888 ซึ่งมีแบบอย่างโดยปฏิญญาอิสรภาพในปี 1776 ซึ่งมีแบบอย่างโดยพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ ซึ่งเป็นแบบอย่างของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ทั้งหมดนี้ล้วนสนับสนุนความจริงที่ว่า กระบวนการทดสอบแห่งการพิพากษาเริ่มต้นด้วยข่าวสารคำเตือนที่ได้รับการเสริมฤทธิ์เดช ซึ่งจะต้องรับมาจากพระหัตถ์ของทูตสวรรค์ แล้วจึงกินเข้าไป

คำสอนเชิงพยากรณ์ที่ระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็น "พวกโจรในชนชาติของเจ้า" ทำให้หลายประเด็นสืบสนด้วยตรรกะของตนเอง และประเด็นเหล่านั้นก็มักเป็นข้อพระคัมภีร์ที่ตรงที่สุดในการสถาปนาองค์ประกอบต่าง ๆ แห่งการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้ายนั้น วิธีหนึ่งที่จะอธิบายให้เห็นว่าการทดสอบนี้มีลักษณะเป็นเชิงพยากรณ์ คือการใช้กฎพื้นฐานของคำพยากรณ์เพื่อแสดงความจริงประการหนึ่ง ซึ่งจะเข้าใจได้ก็ต่อเมื่อท่านยอมรับว่าโรมคือสัญลักษณ์ที่ "พวกโจรในชนชาติของเจ้า" เป็นตัวแทนอยู่เท่านั้น

ภาพประกอบนี้ได้มาจากประวัติศาสตร์ทั้งห้าสายในภายในอีดเวนติสต์ ซึ่งได้เกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับกรุงโรมในฐานะสัญลักษณ์ขึ้น ขณะนี้เราอยู่ในประวัติศาสตร์สุดท้าย หรือประวัติศาสตร์ที่หกของบรรดาประวัติศาสตร์แห่งข้อพิพาทเหล่านี้ และข้อพิพาทในเวลานี้ก็เหมือนกันทุกประการกับข้อพิพาทที่แสดงไว้บนแผนภูมิปี 1843.

เป็นการง่ายที่จะมองเห็นความจริงข้อนี้ หากท่านประยุกต์ใช้กฎแห่งคำพยากรณ์อย่างถูกต้อง กฎแห่งคำพยากรณ์ข้อหนึ่งที่จะต้อง ใช้ก็คือ สัญลักษณ์มีความหมายมากกว่าหนึ่งประการ และความหมายที่สัญลักษณ์นั้น ใช้ในตอนหนึ่ง ๆ จะต้องกำหนดจากตนเอง กษัตริย์ซีเรีย อันติโอคัสที่ 3 มัคนัส ได้ทำให้สงครามในข้อสิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดสำเร็จครบถ้วน และเขาได้ทำให้สงครามแห่งราฟาเอลในข้อสิบเอ็ดและสิบสองสำเร็จครบถ้วน และเขาได้ทำให้สงครามแห่งพาเนียมในข้อสิบห้าสำเร็จครบถ้วน ข้อถกเถียงของชาวมิลเลอร์ไรต์ที่ปรากฏไว้บนแผนภูมิปี 1843 ก็คือว่า ทศนะโปรเตสแตนต์อันเป็นเท็จระบุว่า "โจร" คืออันติโอคัส เอพิฟาเนส ขณะเดียวกันก็ยังยืนยันหยัดในความจริงที่ว่า "โจร" เป็นสัญลักษณ์ของโรมัน

ข้อสิบถึงข้อสิบห้าได้สำเร็จเป็นครั้งแรกแล้วในประวัติศาสตร์ของ Antiochus III Magnus ดังนั้น ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น และการสำเร็จเข้าทางประวัติศาสตร์ของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น ในเวลาต่อมา จึงเป็นพยานสองประการต่อการสำเร็จของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น ในวาระสุดท้าย เพราะบรรดาผู้พยากรณ์ทั้งหลายได้กล่าวถึงวาระสุดท้ายโดยตรงยิ่งกว่าวันเวลาที่พวกเขามีชีวิตอยู่เสียอีก.

ควบคู่ไปกับกฎเกณฑ์ที่ได้วางไว้แล้วนั้นเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งจะต้องประยุกต์ใช้คำพยานของผู้เผยพระวจนะ เรายังมีซิสเตอร์ไวท์ซึ่งได้บันทึกไว้อย่างชัดเจนว่า "ประวัติศาสตร์ส่วนมากซึ่งได้เกิดขึ้นในการสำเร็จตามคำพยากรณ์นี้ [Daniel chapter eleven] จะเกิดซ้ำอีก" อันติโอคัสที่ 3 มัคนัส

เป็นภาพแทนของสหรัฐอเมริกาในฐานะกองทัพตัวแทนของโรมแห่งสันตะปาปา พวกเขาโปรเตสแตนต์ได้โต้แย้งว่าพวกโจรนั้นเป็นแบบของอันติโอคัสอีกองค์หนึ่ง ในขณะที่พวกมิลเลอร์ไรต์ทราบว่าเป็นโรม ปัจจุบัน ฝ่ายหนึ่งระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นพวกโจร และอีกฝ่ายหนึ่งยึดมั่นในความจริงรากฐาน.

หากกฎที่ใช้ระบุว่าสัญลักษณ์ทั้งหลายมีความหมายมากกว่าหนึ่งประการ และความหมายนั้นต้องอาศัยบริบทที่สัญลักษณ์เหล่านั้นถูกนำมาใช้แล้ว การระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นพวกโจร ก็ย่อมขนานกับการที่พวกโปรเตสแตนต์ระบุว่าอันติโอคัสเป็นพวกโจร แต่บัดนี้อันติโอคัสเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาในยุคสุดท้าย

บริบทของข้อความตอนนี้นำกล่าวถึงโดยตรงต่อคำถามว่า อำนาจใดที่ยกตนขึ้นเพื่อสถาปนา นิมิต ดังนั้น การเน้นย้ำข้อเท็จจริงนี้จึงเป็นสิ่งชอบธรรม ย่อมชอบธรรมด้วยพยานหลักฐานมากมาย เพราะแนวประวัติศาสตร์อื่น ๆ ของข้อพิพาทเกี่ยวกับกรุงโรม ในฐานะสัญลักษณ์ ต่างก็ชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงเดียวกันนั้น ข้อเท็จจริงนั้นคือ ผู้ที่อยู่ฝ่ายผิดของประเด็นนี้มักจะระบุว่าสหรัฐอเมริกาอยู่ในตำแหน่งของกรุงโรมอย่างสม่ำเสมอ แต่หากท่านไม่เต็มใจยอมรับว่าสัญลักษณ์มีความหมายได้มากกว่าหนึ่งประการ หรือหากท่านเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น แต่ยังไม่มีความชำนาญเพียงพอที่จะมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมในกฎนี้แล้ว ก็แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่ท่านจะติดตามตรรกะซึ่งกำลังจะถูกนำมาประยุกต์ใช้นี้ได้

อำนาจทุกประการที่มีสองเขาย่อมเป็นภาพแทนของสหรัฐอเมริกาในยุคสุดท้าย ฝรั่งเศสคืออำนาจสองลักษณะที่ถูกแทนด้วยโซโดมและอียิปต์ อิสลามก็เป็นแบบอย่างของสหรัฐอเมริกาเช่นกัน เพราะสหรัฐอเมริกาเป็นผู้เผยพระวจนะเท็จเมื่อสัมพันธ์กับอำนาจของสันตะปาปาซึ่งคือนางเยเซเบล สหรัฐอเมริกาคือซาโลมที่อยู่ใต้การครอบงำของนางเฮโรเดียส บาลาอัมก็เป็นสัญลักษณ์ของผู้เผยพระวจนะเท็จด้วยเช่นกัน แม้ว่าเรื่องราวของเขาจะซับซ้อนยิ่งกว่าการเป็นเพียงผู้เผยพระวจนะเท็จเท่านั้น

คำพยากรณ์ของบาลาอัม ซึ่งถูกบันทึกไว้ภายหลังจากที่เขาได้อวยพรอิสราเอลสามครั้งนั้น มีความเชื่อมโยงกับศาสนาอิสลาม ในหลากหลายลักษณะ ล่าเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม และท่านยอมไม่อาจแยกลาที่พูดได้ออกจากเรื่องราวของบาลาอัมได้ พวกเขาครูอาจารย์จากทิศตะวันออกผู้มานับถือการพระกุมารเยซูนั้นได้รับการทรงนำโดยคำพยากรณ์ของบาลาอัม ศาสนาอิสลามในวิถีทั้งสามแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่เก้า นั้นเป็นภาพแทนของผู้พยากรณ์ที่แจ่มชัด

หากท่านเข้าใจว่าสัญลักษณ์ต่าง ๆ มีความหมายมากกว่าหนึ่งประการแล้ว ท่านยอมจะเข้าใจด้วยโดยไม่ต้องสงสัยว่าความจริงหลายประการมีความสำคัญยิ่งจนได้รับการนำเสนอผ่านสัญลักษณ์อันหลากหลาย สัญลักษณ์ที่สถาปนาในมิตนั้นเป็นสัญลักษณ์ของกรุงโรม ดังนั้นจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากรุงโรมจะเป็นประเด็นหลักตลอดทั่วคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ หนึ่งในสัญลักษณ์ดั้งเดิมและเป็นที่ยอมรับมั่นคงของกรุงโรมคือกษัตริย์ฝ่ายเหนือในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด กษัตริย์ฝ่ายเหนือผู้ซึ่งมาถึงจุดจบของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วยนั้น คืออำนาจฝ่ายสันตะปาปา คือคริสตจักรโรมัน คือพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม คือมนุษย์แห่งบาบ

ในการโต้แย้งของอุไรอาห์ สมิธ มีการกล่าวอ้างว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อที่สามสิบหกคือฝรั่งเศส และกษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อที่สิบคือตุรกี

ทั้งฝรั่งเศสและตุรกีต่างเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาในบริบทที่แตกต่างกัน แต่เช่นเดียวกับพวกโปรเตสแตนต์ และตั้งที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ ในการโต้แย้งของสมิธ เขาได้ปฏิเสธความจริงที่ว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือเป็นสัญลักษณ์ของโรมสมัยใหม่ และอ้างว่าสัญลักษณ์ของโรมนั้นถูกนำเสนอโดยสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาในชาติฝรั่งเศส และอีกครั้งหนึ่งว่า สัญลักษณ์ของโรมเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาตามที่แสดงออกผ่านชาติของตุรกี

บริบทในขณะนี้ประกอบด้วยสามแนวเส้น คือ ประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ ประวัติศาสตร์ของอุไรอาห์ สมิธ และปัจจุบันนี้เอง ในภาพประกอบแต่ละกรณีนั้น มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของโรม ซึ่งถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างผิดพลาดเนื่องจากความเข้าใจผิดว่าโรมเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกา

แนวเส้นของข้อพิพาทเรื่อง "เครื่องบูชาประจำวัน"

ในพระธรรมดาเนียลยืนยันหนักแน่นประเด็นเดียวกันนี้อย่างแท้จริง คือการโต้แย้งต่อต้านความจริงที่เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของกรุงโรม แม้ว่าในประวัติศาสตร์นี้จะมีความแตกต่างที่สำคัญบางประการอยู่ก็ตาม

ตรรกะแห่งแบบจำลองคำพยากรณ์ของอุไรอาห์

สมิธได้นำผู้ติดตามของเขาไปสู่การประยุกต์ใช้ภัยพิบัติประการที่หกในวิวรณ์บทที่สิบหกอย่างผิดพลาด

ปัญหาหลักประการหนึ่งในการประยุกต์ใช้บทที่สิบหกของสมิธ

นอกเหนือจากความพยายามของเขาที่จะตีความทุกสิ่งตามตัวอักษร

ในช่วงเวลาที่ทุกสิ่งพึงต้องประยุกต์ในทางฝ่ายวิญญาณ

ก็คือการที่เขาไม่อาจมองเห็นโครงสร้างเฉพาะของสหภาพสามฝ่ายระหว่างพญานาค สัตว์ร้าย

และผู้พยากรณ์เท็จ โดยการแทนที่ความหมายแท้จริงของสัญลักษณ์ต่าง ๆ

ด้วยความหมายตามการตีความส่วนตัว

ตรรกะของสมิธจึงปิดกั้นความสามารถในการตระหนักว่าสหภาพสามฝ่ายนั้นก่อตัวขึ้นอย่างไร

และวิธีที่มันก่อตัวขึ้นนั้นคือ "บททดสอบยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า

ซึ่งโดยบททดสอบนั้นความรอดนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกกำหนด"

การนำสัญลักษณ์ของโรมไปใช้ผิดนั้นเป็นความพยายามของซาตานที่จะขัดขวางประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายไม่ให้มองเห็นไม่เพียงแต่โรมสมัยใหม่เท่านั้น

หากยังไม่ให้เข้าใจด้วยว่าโรมสมัยใหม่นั้นก่อรูปขึ้นอย่างไร ความจำเป็นในการตระหนักถึงลักษณะเฉพาะเชิงพหุวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการรวมตัวกันขององค์การสหประชาชาติ อำนาจของสันตะปาปา และสหรัฐอเมริกา นั้น มีผลสืบเนื่องถึงนิรันดร์กาล

ในพระธรรมดาเนียล

มีบททดสอบพิเศษประการหนึ่งซึ่งเน้นย้ำความสำคัญของการตระหนักถึงความสัมพันธ์ของอำนาจทั้งสามนี้ และยังมีบททดสอบพิเศษอีกประการหนึ่งซึ่งเน้นย้ำประเด็นเดียวกันนี้ในพระธรรมวิวรณ์ "สิ่งที่ดำเนินอยู่เสมอ" ในพระธรรมดาเนียลนั้น วิลเลียม มิลเลอร์เข้าใจว่าเป็นโรมนอกศาสนา ขณะที่เขาศึกษา 2 เธสะโลนิกา มิลเลอร์เข้าใจจากคำพยากรณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงพหุวัฒนธรรมระหว่างโรมนอกศาสนากับโรมของสันตะปาปาใน 2 เธสะโลนิกา ว่าคำว่า "สิ่งที่ดำเนินอยู่เสมอ" เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา และฉะนั้นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างว่างเปล่าจึงจะเป็นโรมของสันตะปาปา

อย่างไรก็ดี ประเด็นที่เรากำลังเน้นย้ำคือ ในพระธรรมเธสะโลนิกาฉบับที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างโรมนอกศาสนากับโรมสันตะปาปาถูกวางไว้ในบริบทที่สอนว่า เมื่อใดและหากท่านไม่เข้าใจความสัมพันธ์ของอำนาจทั้งสองนั้น ท่านก็จะได้รับการล่อลวงอย่างแรงกล้า และพินาศไปในวันจันทร์.

นี่คือคำเตือนเดียวกันกับภัยพิบัติประการที่หก ซึ่งมีใช่เพียงแต่มังกร

ผู้ซึ่งคือโรมนอกศาสนาในพระธรรมเธสะโลนิกาฉบับที่สอง และสัตว์ร้าย ผู้ซึ่งคือ "มนุษย์แห่งบาป"

ในข้อความตอนนั้นเท่านั้น แต่ในบทที่สิบหกยังมีผู้พยากรณ์เท็จด้วย ข้อความตอนนี้กำลังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการตระหนักถึงความสัมพันธ์ของอำนาจทั้งหลายซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นสหภาพสามฝ่ายของโรมยุคใหม่ ซึ่งก็คือบาบิโลนยุคใหม่นั้นเอง

ข้อพิพาทเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาเนื่องนิตย์" กล่าวถึงข้อพิพาทเดียวกันนั่นเองแห่งวาระสุดท้าย

แต่ได้ขยายการจำแนกข้อพิพาทนั้นออกไป

โดยเพิ่มเติมความสำคัญของการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทั้งสามซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นโรมสมัยใหม่ การปฏิเสธที่จะมองเห็นความจริงนี้ ย่อมรับประกันว่าคำตอบแทนของท่านจะเป็นความลุ่มหลงอย่างแรงกล้า.

ในการโต้แย้งที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

บรรดาผู้ที่ระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นพวกโจรดูเหมือนจะไม่สามารถแม้แต่ยอมรับที่จะเข้าใจว่า

เหตุใดจึงสำคัญที่สหรัฐอเมริกาถูกนำเสนอแล้วแล้วแล้วอยู่ใต้อำนาจของอำนาจพระสันตะปาปา

แทนที่จะเป็นอำนาจพระสันตะปาปาเสียเอง สามัญสำนึกพื้นฐานย่อมตระหนักว่า

อำนาจที่ควบคุมความสัมพันธ์ในทางการเมือง ประวัติศาสตร์ การสมรส และคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์นั้น

ย่อมถือว่าเป็นศิระ และศิระนั้นเองคือสิ่งที่ยกตนขึ้นเพื่อตั้งนิมิตไว้ แล้วจึงล้มลง

ตรรกะที่ระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นโจรนั้น ไม่อาจประยุกต์ประวัติศาสตร์ที่ถูกนำเสนอเป็นภาพแทน

และต่อมาได้สำเร็จครบถ้วน ตั้งแต่ปี 321 ถึง 538 ได้ สัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาคงต้องหลุดพ้นไปเสียก่อนที่

"มนุษย์แห่งบาป" จะถูกเปิดเผย และ "มนุษย์แห่งบาป" นั้นจะถูกเปิดเผยอีกครั้งหนึ่งในยุคสุดท้าย

และก่อนที่เขาจะถูกเปิดเผย สหรัฐอเมริกาคงต้องหลุดพ้นไปก่อนเสียก่อน

กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกามีได้ระบุว่าสหรัฐอเมริกาคือโรมสมัยใหม่

แต่ระบุว่าความพินาศแห่งชาติได้มาถึงแล้ว

และว่าสหรัฐอเมริกาได้ถูกตัดขาดจากความชอบธรรมโดยสิ้นเชิงแล้ว

โรมสมัยใหม่ที่ถูกเปิดเผยเมื่อสหรัฐอเมริกาทกไปในการออกกฎหมายวันอาทิตย์นั้น คืออำนาจของสันตะปาปา

ผู้ซึ่งในขณะนั้นและ ณ ที่นั่นเอง เพิ่งพิชิตพันธมิตร์ของนาง คือผู้เผยพระวจนะเท็จ.

“เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล และความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับข่าวสารของวิลเลียม มิลเลอร์ รวมทั้งความสำคัญของการที่ความเข้าใจของมิลเลอร์ได้มาจากพระธรรมเยสะโลนิกาฉบับที่สอง บทที่สอง และคำเตือนให้รักษาเสื้อผ้าของตนไว้ในภัยพิบัติประการที่หก ล้วนชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบจากความขัดแย้งเหล่านั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นปัจจุบัน

คำเตือนในพระธรรม 2 เยสะโลนิกา บทที่สอง สำหรับยุคสุดท้ายนั้น กล่าวถึงชนชั้นหนึ่งทีระบุว่าสหรัฐอเมริกาเป็นสัญลักษณ์ แต่ปฏิเสธที่จะยอมรับการทรงนำมาจากความสว่างที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของสหรัฐอเมริกากับโรมของสันตะปาปา เมื่อทำเช่นนี้ พวกเขาจะมองเห็นความสัมพันธ์ไม่เพียงแต่ระหว่างโรมของสันตะปาปากับสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสหประชาชาติด้วย ซึ่งเป็นอำนาจมังกรแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบหก.

เช่นเดียวกับ Uriah Smith, A.G. Daniells และ W.W. Prescott ซึ่ง Sister White ได้ระบุว่าเป็นผู้ที่ไม่สามารถให้เหตุผลจากเหตุไปสู่ผลได้ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธจะให้พระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้านำทางตน ในการอธิบายความสัมพันธ์ของอำนาจทั้งสามนี้ในวาระสุดท้าย ก็เป็นเช่นนั้นด้วย.

เช่นเดียวกับข้อโต้แย้งประการแรก ข้อโต้แย้งปัจจุบัน และข้อโต้แย้งเรื่อง Uriah Smith ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอำนาจทั้งสามตามที่เป็นตัวแทนไว้ในพระธรรม 2 เยสะโลนิกา และภัยพิบัติประการที่หก แสดงให้เห็นถึงการตีความโดยส่วนตัวซึ่งชี้ไปยังสหรัฐอเมริกา แต่ปฏิเสธที่จะมองเห็นลักษณะเฉพาะทางพยากรณ์บางประการของสหรัฐอเมริกาที่จะเปิดโปงแนวความคิดอันผิดพลาดของพวกเขา และอาจนำพวกเขาไปสู่ความสว่าง

ภายหลังวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ความขัดแย้งเกี่ยวกับแมลงสีชนิดในพระธรรมโยเอลก็ได้เกิดขึ้น ความจริงก็คือ แมลงเหล่านั้นเป็นตัวแทนของความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแห่งเลาตีเซีย โดยผ่านการนำเอาเทววิทยาคาทอลิกและโปรเตสแตนต์นอกคอกเข้ามา อีกครั้งหนึ่ง การประยุกต์ใช้ที่ถูกต้องของแมลงสีชนิดนั้นคือโรม แต่การตีความส่วนตัวอ้างว่ามันคืออิสลาม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของผู้พยากรณ์เท็จ และฉะนั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกา บรรดาบทบนบรรทัด ความขัดแย้งต่าง ๆ จากประวัติศาสตร์แอดเวนติสซึ่งเราเพิ่งได้กล่าวถึง ล้วนกล่าวถึงความจริงเดียวกันนี้ทั้งสิ้น

ฝ่ายที่ผิด โดยพยายามสืบ ระบุว่าพวกโจรคือสหรัฐอเมริกา และโดยพยายามสองคน ความเข้าใจของฝ่ายที่ผิดที่เห็นว่าสหรัฐอเมริกาเป็นสัญลักษณ์นั้นไม่ถูกต้อง ผู้สมัครของพระเจ้าในวาระสุดท้ายที่จะอยู่ท่ามกลางหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน บัดนี้กำลังอยู่ในการทดสอบเชิงพยากรณ์ มิใช่การทดสอบที่จะสำเร็จได้เพียงด้วยการลงคะแนนให้ฝ่ายนี้หรือฝ่ายนั้น แต่เป็นการทดสอบซึ่งจะผ่านพ้นไปได้อย่างถูกต้องแท้จริงต่อเมื่อมีการประยุกต์ใช้กฎแห่งคำพยากรณ์อย่างแม่นยำเท่านั้น เพื่อให้สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ ทรงปลุกประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายให้ตระหนักว่าพวกเขายังศึกษาไม่ลึกซึ้งเพียงพอ พระองค์จึงทรงยอมให้มีการนำลัทธินอกรีตเข้ามา

การที่ลัทธินอกรีตอย่างหนึ่งได้เกิดขึ้นภายในขบวนการนี้ ชี้ให้เห็นว่าความสามารถส่วนบุคคลของเราเกี่ยวกับกฎเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์นั้นอ่อนด้อยกว่าที่ควรจะเป็น โรมเป็นผู้กำหนดนิมิต และนิมิตแห่งวาระสุดท้ายก็คือการขึ้นสู่อำนาจและการล่มสลายครั้งสุดท้ายของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ “กษัตริย์” องค์นั้นก็คือ “มนุษย์แห่งบาป” และ “มนุษย์แห่งบาป” ก็คือ “ข้อลึกลับแห่งความชั่วช้า” และคือ “คนอธรรม” ผู้ นั่นคือปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ เขาถูกเป็นสัญลักษณ์ไว้ว่าเป็น “โจรในหมู่ชนชาติของเจ้า” และเขาคือ “ศิระ” ของโรมสมัยใหม่

“บรรดาผู้ที่เกิดความสับสนในความเข้าใจพระวจนะ ผู้ซึ่งมองไม่เห็นความหมายของปฏิบัติพระคริสต์
ย่อมจะวางตนอยู่ฝ่ายปฏิบัติพระคริสต์อย่างแน่นอน บัดนี้ไม่มีเวลาแล้วสำหรับเราที่จะกลมกลืนเข้ากับโลก
ดาเนียลกำลังยืนอยู่ในส่วนของตนและในตำแหน่งของตน
คำพยากรณ์ของดาเนียลและของยอห์นจะต้องได้รับความเข้าใจ คำพยากรณ์เหล่านี้อธิบายซึ่งกันและกัน
คำพยากรณ์เหล่านี้มอบความจริงแก่โลก ซึ่งทุกคนควรเข้าใจ คำพยากรณ์เหล่านี้จะต้องเป็นพยานในโลก
โดยการสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์เหล่านี้ในวาระสุดท้ายนี้ คำพยากรณ์เหล่านี้จะอธิบายตนเอง”
Kress Collection, 105.